

ת"פ 57399/11/14 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד אמין כסאונה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57399-11-14 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
כסאונה

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
בית המכס ומע"מ ירושלים ע"י מר נדב
עניא, מתמחה

המאשימה

נגד

אמין כסאונה ע"י עו"ד נסאר מסיס

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הוצאת חשבוניות מבלי ששילם את המס הכלול בהן ומסירת דו"חות הכוללים ידיעה כוזבת.

על פי עובדות כתב האישום, בשנים 2008-2010 היה בבעלותו של הנאשם עסק למתן שירותי הסעות. במהלך תקופה זו הוציא הנאשם חשבוניות מס רבות ללקוחותיו השונים וגבה את סכום המס הכלול בהן, אך לא כלל את החשבוניות בדיווחיו החודשיים לרשויות, בכוונה להתחמק מתשלום המס הכלול בחשבוניות אלו.

סכום העסקאות עליהן לא דיווח הנאשם היה 968,616 ש"ח וסכום המס הכלול בהן 130,469 ש"ח.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והוסכם, כי ככל שישלם הנאשם את חוב המס תעתור המאשימה לעונש של ששה חודשי מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וככל שלא ישלם את החוב, יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

לאור ההסדר, נתנה לנאשם ארכה משמעותית לצורך תשלום חוב המס, מיום הצגת ההסדר, 8.7.15, ועד ליום 21.3.16, אך החוב לא שולם.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות אותן עבר הנאשם ולכך שהנאשם לא שילם את חוב המס, למרות הדחיות אותן קיבל. לאור זאת ביקש להשית על הנאשם שבעה חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם שם את הדגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו אב משפחה ומפרנס יחיד, מצבו הכלכלי

הדחוק, אשר הביא אותו להליכי הוצאה לפועל ופשיטת רגל. כן התייחס לכך שהעבירות בהן הודה הנאשם נעברו ללא כל תחכום, וכי מדובר היה בהשמטת הכנסות בלבד. לדבריו, הנאשם ניסה לגייס את סכום חוב המס, אך נכשל.

מטעם הנאשם העידה אשתו, אשר מסרה כי הנאשם מפרנס את כל משפחתו וכי אמו של הנאשם חיה עמו. בשל אלה, ביקשה את רחמי בית המשפט.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. בדבריו הביע צער על מעשיו והסביר כי לא הצליח לגייס את סכום חוב המס, למרות פניות לעזרה ומאמצים.

מתחם העונש

חומרת מעשי הנאשם ברורה: הנאשם ביצע עסקאות שונות וגבה מלקוחותיו את סכום המס הגלום בהן. במקום להעביר את סכום המס לקופת המדינה, כפי שאמור היה לעשות, השאיר אותו תחת ידו.

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשי הנאשם, ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הצבורית. המעשים גרעו מן הקופה הצבורית סכום של כ- 130,000 ש"ח. עד היום הנאשם לא שלם את חובו לקופה הצבורית. מטעונו ב"כ הנאשם עולה, כי הנאשם בהליכי פשיטת רגל ומדובר בחוב אבוד.

מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, אלו עבירות אשר הפתוי לבצען גדול וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך יש מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות.

עם זאת, מצאתי טעם בטענת ב"כ הנאשם, כי העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו בחוסר תחכום, והתמצו בהשמטת חלק מהעסקאות אותן ביצע, ללא עבירות נלוות.

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות מסים יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר מבצעייהן. בפסיקה ניתן דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מהן. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבותיו האישיות של העברין יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מ"י.

כבר נפסק לא אחת כי יש להתייחס לעבריינות המס בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח ... על יסוד גישה זו, הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העברין.

וכן ר' רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות הוא מאסר, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי וכן קנס כספי. אני ער לכך שהמאשימה לא עתרה להשית קנס, אך מדובר ברכיב ענשי הכרחי ושגרתי בעבירות כלכליות.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם נשוי ואב לילדים. אין לחובתו הרשעות קודמות. מהראיות עלה כי הוא מפרנס יחיד.

עוד עלה מן הראיות, כי הנאשם שקוע בחובות ומתנהלים נגדו הליכי גביה הוצאה לפועל. כיום הנאשם נמצא בהליכי פשיטת רגל.

כאמור למעלה, חוב המס לא שולם.

דיון והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו ואת העובדה כי מדובר בהרשעתו הראשונה.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שעד היום לא שילם את חוב המס. המדובר בנתון משמעותי בתיקי מס, שכן הבעת החרטה של עבריין מסים אמורה להתבטא בראש ובראשונה בתשלום חוב המס. במקרה שלפני הנאשם ביקש וקיבל ארכות משמעותיות לתשלום חובו, וחרף זאת לא עשה כן.

אני ער לטענה, כי חוב המס לא שולם בשל חסרון כיס של הנאשם, אשר נמצא בהליכי פשיטת רגל. הפסיקה קובעת, כי לא ניתן לתת משקל לענין זה. ר' למשל רע"פ 5557/09, שוסטרמן נ' מדינת ישראל, שם נפסק בעניינו של מי שקיבל הפטר מתשלום חוב מס בשל פשיטת רגל:

בית משפט זה ציין פעמים רבות, כי בעבירות כלכליות ועבירות המס בכלל זה, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה (ראו בעניין זה ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721, 727 (2004); ע"פ 624/80 חברת וייס ורנסט נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 211, 218-217 (1981)). נטיית בתי המשפט ליתן משקל להסרת המחדל על ידי העבריין מטרתה להפחית את חומרת המעשים בדיעבד בכך שלפחות החסר בקופה הציבורית שנוצר עקב העבירות נרפא. ברי כי ככל שחסר זה בקופה הציבורית נותר, אף אם מסיבה זו או אחרת אין עוד אפשרות לגבות אותו מעובר העבירה במישור האזרחי, לא ניתן לראות בכך הפחתה בחומרת המעשים ולראות בכך משום "הסרת המחדל" במישור שיקולים זה.

ר' גם רע"פ 4394/14, פיקהולץ נ' מדינת ישראל.

במקרה שלפני נכון עוד יותר שלא לתת משקל לסיבה מדוע לא שולם חוב המס, שהרי המס כבר נגבה על ידי הנאשם מלקוחותיו והוא היה אמור להעבירו לקופת המדינה. הנאשם הוא שבחר להשאיר את סכום המס תחת ידו, ואינו יכול להשמע בטענה שכיום אינו יכול לשלמו.

לאור האמור למעלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש מאסר בצידו הנמוך-בינוני של המתחם, אשר ירוצה במתקן כליאה ממש. השתת מאסר בעבודות שירות, כפי שביקש ב"כ הנאשם, אין בה כדי לתת ביטוי לנזק אשר נגרם לקופה הציבורית, בשל אי הסרת המחדל ולצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות דומות.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 15.5.16.

ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה.

שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ד. קנס בסך 15,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.16.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשע"ו, 05 אפריל 2016, במעמד הצדדים.